

MÉS INFORMACIÓ

http://lacampanaeditorial.com/file/2015/11/ilovepdf_merged-2.pdf

Ajuntament d'Alpicat
Regidoria de Cultura

 BIBLIOTECA | ALPICAT
SANT BARTOMEU

Plaça Països Catalans, 1
ALPICAT
Tel. 973 73 77 28

Whatsapp 606 127 833

A/e:

biblioteca@alpicat.cat

Web:

<http://www.alpicat.cat/biblioteca>

Catàleg Col·lectiu:

<http://argus.biblioteques.gencat.cat>

HORARI

De dilluns a divendres de 8:30 a 20:30
Bústia exterior de retorn de préstec

El proper dia que ens trobarem serà:
dimecres 30 d'octubre de 2019

RECORDEU:

ens reunim tots els darrers dijous de mes

Lloc: Biblioteca Hora: 21:15 Coordinador: Andreu Loncà

Elena Ferrante **L'AMIGA GENIAL**

Elena Ferrante és l'escriptora sense cara. La seva figura està envoltada del secret més absolut. L'únic que se'n sap és que va néixer a Nàpols, però hi ha qui fins i tot afirma que qui s'amaga sota aquest pseudònim és un home. *L'amiga genial* és el primer volum d'un quartet exquisidament escrit i que dibuixa un retrat sentimental de l'experiència femenina, la rivalitat i l'amistat com no s'havia vist mai abans en la literatura. Un fenomen mundial.

lacampanaeditorial.com

Una de las grandes intrigas del mundo literario en los últimos años ha sido la verdadera identidad de Elena Ferrante, la autora italiana de la grandiosa serie que arranca con *La amiga estupenda* (Lumen 2011) y termina con *La niña perdida* (Lumen 2016). Tras intentar descubrirla mediante varios intentos fallidos –desde estudios académicos con algoritmos a falsas cuentas en redes sociales–, ha sido el periodista Claudio Gatti quien lo ha logrado gracias al cuestionable recurso de fisgonear en sus cuentas bancarias. Ahora se sabe que tras el pseudónimo está Anita Raja, una traductora, esposa de un conocido novelista y vinculada al sector editorial. Mientras ella permanece en un discreto silencio, la reacción por parte de sus editores y muchos de sus lectores ha sido de indignación. ¿Por qué esa necesidad de sacar a la luz a alguien que pretendía mantener férreamente el anonimato, por qué esa intrusión en su voluntad?

Club de Lectura - Biblioteca Sant Bartomeu

A lo largo de los años, la autora ha justificado sus razones en entrevistas por correo electrónico y a través de sus propios escritos. Quiere que sus libros hablen por sí mismos. Necesita protegerse del violento mundo napolitano que describe en sus obras. Busca el sosiego para dedicarse a escribir exclusivamente, prefiere estar al margen de presiones mediáticas y compromisos promocionales.

En respuesta a las cuantiosas críticas que le han llovido, el periodista ha argumentado que, al tratarse Elena Ferrante de la mayor celebridad contemporánea de las letras italianas – incluida en 2014 por la revista Foreign Policy en la lista de los 100 pensadores más influyentes del mundo–, existía el legítimo derecho a conocer su nombre real. Incluso afirma que tanto ella como sus editores han alimentado las especulaciones al ofrecer datos inciertos o tergiversados sobre su biografía con el fin de construir un interesado perfil cercano a los personajes de sus novelas. Gracias a las pesquisas de Gatti, ahora se sabe que el recorrido vital de la autora dista enormemente de lo que se suponía: no creció en el ambiente mísero y brutal que describe, no es hija de una modista analfabeta que le hablaba en dialecto napolitano, jamás sufrió nada parecido a las opresiones que narra.

El debate está abierto: ¿estamos ante una mujer de personalidad solvente reacia a las demandas externas, o frente a una brillante operación de marketing?

Me gustaría que la respuesta fuera la primera opción. Cuadraría con las magníficas historias que ha sido capaz de escribir.

María Dueñas

<http://www.magazinedigital.com/opinion/ferrante>

Una entrada per quatre llibres. Una entrada per una història que dóna per quatre volums i potser algun més, o això hauria volgut. Llegir-los d'una tirada ho ha complicat tot, perquè me n'he alimentat nit i dia. M'han abduït. La Lila i la Lenú al meu cap, allà on fos, allà on mirés i Nàpols a tot arreu.

Ha estat un viatge extraordinari, endins, cap al què comporta créixer, fer-se gran en tots els sentits. Preguntes, dubtes, més preguntes i més dubtes. La necessitat dels altres contra la voluntat de volar sols, per adonar-nos que necessitem de l'altre com a mirall, com a impuls i com a espurna per ser qui haguem de ser, potser no allò que volem ser.

M'ha semblat extraordinària la descripció exhaustiva del paisatge intern de l'amistat entre dues dones i de tots els camins que el recorren. M'ha fascinat la capacitat de plasmar aquelles coses que no són coherents, que no són lineals, que se surten d'allò esperat i que ens sorprenen també a nosaltres, i que, de fet, són la vida. M'ha agradat que Ferrante ho posi per escrit, perquè son aquelles coses que ens qüestionem i que no sempre volem o podem mostrar als altres. I d'aquí la riquesa psicològica dels personatges, d'aquesta història i la veracitat que desprèn pàgina a pàgina.

El fil narratiu, sempre en la veu de la Lenú, aborda la vida amb tota la seva amplitud, no per compartiments sinó tota de cop, tal com és viscuda. Això genera una història exempta de contextualitzacions i descripcions supèrflues. És a partir de les reflexions d'ella que construïm i reconstruïm el mapa vital que ella mateixa s'explica on tracta l'amor i l'amistat de tu a tu, sense floritures. Implacable.

Ferrante ha bolcat en aquestes pàgines tot un món. Un món ple d'injustícies, de revoltes, de lluites, de renunciés, viscut i patit en femení. No hi he trobat cap llacuna, hi ha canvis, moments més i menys intensos, però per mi, ha estat una simfonia perfecta que ressonarà per temps.

<https://socelquellegeixo.wordpress.com>